

Ese de trei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a, candu o cola intriga, candu numai diumetate, adica dupa momentul impregiurarilor.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:
 pe anu intregu 8 fl. v. a.
 „ diumetate de anu 4 „ „ „
 „ patraziu 2 „ „ „
 pentru Romania si strainetate:
 pe anu intregu 16 fl. v. a.
 „ diumetate de anu 8 „ „ „
 „ patraziu 4 „ „ „

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune: **Josefstadt, Langegasse Nr. 43**, unde suntu a se adresa si corespundintiele, ce privese Redactiunea, administratiunea seu speditura cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde cate 7 cr. de linie repetiite se facu cu pretiu scadiutu. Pretiulu timbrului cate 30cr. pentru una data, se antecipa.

Viena 10/22 augustu 1867.

Foile straine inimice natiunalitatii romane, vorbescu putienu despre societatea literaria de'n Bucuresci. De escamotari si scornituri facu ele asta data numai putiena intrebuintiare, pentru ca — pre semne — au trebuitu se amutiésca in fati'a definitiunilor chiare si respicate ce se dederu cu privire la scopulu societatei, si la medilócele cu cari se va ajunge acestu scopu. —

Obieptulu de importantia suprema in politica e convenirea suveranilor de Franci'a si Austri'a la Salisburg. Comentariele acestui evinimentu diferescu fórtete, dar neci unulu nu denéga interesulu politicu ce se tientesce prin o contielegere între numitele dóue poteri.

Conferintiele politice avura locu parte între ambii suverani, parte între Napoleone si Beust. Aceste conferintie se finira ieri, deci pana vineri demanétia la 8 óre pre catu mai remane aici Maiestatea francésca, timpulu e menitu numai recreatiunei. Se asecura de multe latari cumca in conferintie s'au luat in desbatere arondulu tóte cestiunile europene, desclinitu cea orientala si cestiunea infiintarii unei confederatiuni nemtiesci de médiadi in frunte cu Austri'a.

In tóte acele cestiuni domnesce deplina contielegere între Franci'a si Austri'a. Tratatulu nu s'a incheiatu, se va incheia mai tardú, dar astfelu ca veri-care potere européna se i se póta alaturá dacu va conveni politice sale. S'a recursu la acestu nou soi de tratatu, ca nu cumva prin incheierea unei aliantie franco-austriace se se provóce o contra-aliantia pruso-rusésca. Aceste sunt versiunile despre insemnetatea politica a convenirii suveranilor. Cu positivitate se va poté sci numai mai apoi, astadi tóte cate se insciintiéza din Salisburg se referescu mare parte la petreceri, teatre, primire de deputatiuni scl.

Pacea Europei ar fi asié-dara garantata in catu e la poterea istoru doi

suverani. Austri'a pentru binele pacii se alatura Franciei, si pentru ca dóra va fi observatu ca aliantiele in batalii sunt legate din timpulu de pace, — va fi bagatu de séma ca cine pléca in politica cu caruti'a Franciei, pre acel'a Franci'a nu-lu depune din caruti'a pana nu-lu remuneréza.

Piemuntele aliatulu Franciei deveni Italia, si Prusi'a cea de nume potere mare, prin contielegerea francésca deveni in adeveru potere mare.

S'a interesatu Napoleone la Salzburg si despre stadiulu cestiunei de constitutiune. Beust si Andrassy au datu respunsuri imbucuratórie, dar o persóna nalta se dice ca li-ar fi replicatu delocu cum nu imbucurá pe ministri. —

Telegramele din Franci'a si Spani'a insciintiéza neincetatu si contradicenduse ca in Spani'a „se“ sustiene si ca „nu se“ sustiene rescól'a. Cea mai mare parte a sciriloru descriu rescól'a cumca ar fi facutu fiasco mai nainte de a poté ocupá veri o cetate, deci rescolatii grabescu a returná catra malurile marii(?) si catra fruntarile Franciei.

Societatea literaria.

Inaugurarea s'a intemplat in 1 augustu prin o cuventare a cunoscutulu literatu d. Vas. Alessandrescu-Urechia, directoru in ministeriulu invetiamentulu. Totu atunci se puse cunun'a pe capulu bustulu repausatulu Vangelii Zapa, romanu macedonianu, care a intemeiatu unu fondu pentru gramatic'a si istori'a romana. Discursulu dlui Urechia e acest'a:

I.

Ce are campulu de inginesce
 Si Pindulu totu de cratinesce,
 Ce are Romanulu de sughitesece?

Éca asiá se intréba anim'a poetica a Macedono-Romanulu de mai multi secli, si unu respunsu nu scie se-si dea si nimene nu-i dedea unu dulce respunsu.

Anii de pe urma ai seclulu in care suntemu i-au spusu inse de ce

Campulu ingalbinesce
 De ce Pindulu totu cartesce
 De ce Romaulu totu suspina?

III.

Mari barbati ai natiunei, stele tare lucitóre,
 Ce sub ceriuluvechei Dacii datilumina in poporu
 Ce versati unii averea spre a fi folosítóre
 Generatiéi presente ca se-si ia junimea sboru
 Cериulu bine-cuvinteze bunulu scopu ce-ati implinitu,
 Inimi mari si patriote, vi urámu: „bine-ati venitu.“

IV.

In unire e puterea, in labóre-i fericirea,
 Puneti-ve tóta forti'a limb'a a ni-o curati
 De acele strainisme — ce causéza desunirea
 Limbei dulce si strabunc — si d'a o inavuti
 Nati'a va recunóce faptulu vostru implinitu;
 Iar noi astadi cu caldura pronunciamu: „bine-ati venitu!“

V.

Faceti ca lucrarea vóstra se strabata'n departare

De ce? . . . sufletulu lui érá plinu de o iubire si d'unu doru ce nu avea nume, lui ii trebuiá frati de iubitu, ca mamei bune copfi de desmierdatu.

Dar are elu frati, elu care de secli, din seclii cei de gloria ai Asaniloru, n'au mai avutu de catu stapani de servitu, si lungu martiriu de suferitu? Are elu frati?

— Cine esti tu, copile alu Pindulu care cauti frati de iubitu?

— Eu hiu Romanu!
 — Eu escu Romanu!

Si la acestu respunsu unu ecou imensu umplé vaile carpatice, si intregu pamentulu lui Traianu: suntemu Romani! Romani!! Romani!!

II.

Astfelu recunóscerea se facu. Romani'a libera si-intielese detoriele catra fratii regasiti: cu invoirea guvernamentulu M: S. Sultanulu trei secli s'au deschiesu in comunele Bitolia, Avela, Cu-Furca, Bréza si Smeisu si in comun'a SS. Marino. O scóla speciala Macedo-Romana s'a deschisu si in capital'a Romaniei. Scolarii ei au primitu la usi'a acestui templu pe acei barbati cari au misiunea a dá Macedoniea ceea ce ii lipsiá pana asta-di: Limb'a scrisa Romanésca, in loculu idiomulu, campu natiunale in floritu, dara in care ruzele si viorelele au fostu nabusite de palamid'a si scaetii strainismulu:

„O! lui Dumnedieu multiamire“, mi soria in dilele trecute unu betranu preotu care urméza cursurile uncia din scolile deschise intr'acolo, „oh! lui Dumnedieu multiamire! De acum potu muri cáci cetiiu romanesece evangeli'a in sant'a liturgia.“

III.

Desmerdati in libertati cum suntemu de catva timpu — nu me plangu de acést'a, cu atatu mai bine! — Desmierdati dieu, in libertati, noi nu scimu intielege tóta puterea si tóta dulceti'a simtiementulu ce implea anim'a betranulu preotu candu soria vorbele ce le citiui.

De asiá simtieminte érá cuprinsu unu nobilu sufletu, nascutu sub verdele frundisiu alu poeticiloru munti ai Macedonie. Érá acestu sufletu ca o concentrare a tuturor fratiloru lui din acele parti. D'aci intensitatea iubirei lui, d'aci nemesuratulu lui devotamentu pentru romanismu.

Evangeliu Zappa, — cáci vorbescu de elu, — ca si betranulu direttore alu scólei Macedono-Romane, archimandritulu Averchie; candu puse piciorulu pe malulu Dunarei Romaniei libere, lasá se ésa din peptulu seu tiepotulu fratelui ce-si revede fratele iubitu: si eu hiu Romanu!

Evangeliu Zappa érá in adeveru Romanu, ori catu o justitia, care si-va dá séma inaintea lui Dumnedieu, a impusu umbrei lui durerea desnatiunalisarei. Elu Grecu!? . . . Elu care nu aduná secerisurile d'aurito cu care Dumnedieu bine-cuventá brazd'a ce tregoa, de catu pentru a le reversá in granarielo natiunei sale! . . .

IV.

Evangeliu Zappa n'avú catu traí altu daru de catu d'a vedé pe fratii lui din Pindu intrati pe calea de cultura care prin imprejurari mai favorabili ne amu deschis'o noi cestiunali Romani; Zappa n'avú de catu o via aspiratiune, aceea d'a vedé unificarea, contopirea dialectulu Macedono-Romanu cu acel'a alu Romaniei Traiane. De aceea cu mai multi ani nainte de a mori, elu depuse la tesaurulu Romanu o suma preste 5000 galbeni pentru ea cu ea se se incépa edificarea, cum dice raportulu guvernulu de la 11 februaru, acele dóue mari coronate ale templulu nostru natiunale deramate, Gramatic'a si glosariulu limbei Romane.

Idei'a nationala ce a implutu anim'a si mintea lui Zappa catu a traitu, au fostu ultim'a lui preocupatiune murindu. Prin testamentulu seu, respalatindu iubirea devotata a rudei salo onor. d. C. Zappa, elu facu o larga parte si obiectulu afectiunei sale: limbei Romane. Elu otari ca legatariulu seu universalu se aiba a raspunde in perpetuitate cate un'a mii galbeni pe fie care anu, si asecurá acestu venitu ca ipoteca eterna in moséle ce lasá.

V.

Aceste fonduri generóse cari asecura deplinu independenti'a societatei, sunt sengure ele monuminte si marmure cari vor perpetuá numele lui Evangeliu Zappa.

O natiune care aspira se traiésca, trebuie se soie a-si aminti. O natiune care se scie preserá stradele si pietiele cetatiloru si salele muzecloru cu reprezentatiunea si amintirea barbatiloru ei, acea natiune semena pe tóta diu'a nóue semintie de gloria.

Se ne amintimu deci, Domniloru, in acésta di in care inaugurámu tocmai societatea ce va despune de donatiunile lui Zappa, se ne amintimu de elu in modu demnu de cultura si seclulu in care traimu, si de acea amóre a romanismulu, care a umplutu viéti'a lui.

Acea marmura rece care va pastrá in sal'a societatii Literario suvenirea generosulu ei donatoru, o vor incaldí caldura iubirei si a respectulu nostru!

Onóre lui Evangeliu Zappa!

Iubirea lui de romanismu fie unu esemplu care se afie multi imitatori.“

FOISIÓRA.

Dedicata literatiloru romani, si rostita cu ocasiuneu conductulu de facle la sosirea loru in 30 iuliu a. c. in Urbea Ploiesci.

I.

Arde facl'a luminanda, man'a-i tare ce o tiene,
 Cáoi sunt bratiéle junime ce au sange de romanu;
 Inimi calde de amóre vi oféra coi ce vine.
 Salutandu sosirea vóstra descendenti ai lui Traianu!

Junii, poporu, mame si fice, ce aici ne-amu intrunitu,
 Strigati toti intr'o unire: „Fрати iubiti, bine-ati venitu!“

II.

Geniulu bunu alu Romaniei, prin vointi'a cea divina!
 V'au chiamatú din patru unghiuri se venitú ne'ntardiatu,

A lucrá regenerarea, a 'mparti la toti lumina:
 Cáci acést'a-i misiunea care vi s'a 'ncredintiatu.
 Iar' voi demni d'a vóstra mama vocea ei o'ati primitu,
 Si noi veseli de acést'a vi urámu: „bine-ati venitu.“

III.

Mari barbati ai natiunei, stele tare lucitóre,
 Ce sub ceriuluvechei Dacii datilumina in poporu
 Ce versati unii averea spre a fi folosítóre
 Generatiéi presente ca se-si ia junimea sboru
 Cериulu bine-cuvinteze bunulu scopu ce-ati implinitu,
 Inimi mari si patriote, vi urámu: „bine-ati venitu.“

IV.

In unire e puterea, in labóre-i fericirea,
 Puneti-ve tóta forti'a limb'a a ni-o curati
 De acele strainisme — ce causéza desunirea
 Limbei dulce si strabunc — si d'a o inavuti
 Nati'a va recunóce faptulu vostru implinitu;
 Iar noi astadi cu caldura pronunciamu: „bine-ati venitu!“

V.

Faceti ca lucrarea vóstra se strabata'n departare

De la Dembovit'i'a mérga preste munti si preste vái,
 La Siretu, la Oltu, la Murasiu si la Dunarea cea mare,
 La Crisiu, Nistru, Prutu, si Vadar *) ca se scapámu de cei rei.

„Nu aveti literatura, n'aveti limba de vorbitu.“
 Dieu strainii; dar noi dicemu: „Cioeroni, bine-ati venitu!“ —

VI.

Candu pastoriulu a lui Doina langa tiermuri intonéza;
 Si candu mam'a copilasiulu Palu ei senu va mangaiá;

Candu in templu rogatiunea catre ceriu se indreptéza;

Si in scóla tinerimea limb'a pura va'nvetiá;
 Atunci limb'a e virgina, resultatulu dobanditu,
 Si romanii 'ntro unire vor strigá: „bine-ati venitu!“

VII.

Limba dulce si strabuna, ce odata grandiósa
 Resunai prin tóta lumea, in trecutu-ti gloriosu!

Pentru tine Provedinti'a are-o pagina frumósa;
 Esti inscrisa 'n cartea mare se resuni armoniosu.
 Esiti umbre glorióse — fratii nostri ni-au sositu
 Carii vinu din departare: „frati iubiti, bine-ati venitu!“

VIII.

Literati ai romanime! Capital'a ve ascépta
 Cu dorintia unanima se ve ia in alu ei senu;
 Acolo vi este loculu, candu romanii se descépta
 Se-si decida a loru sórte subinaltulu scutudivinu.
 Mergeti dar', barbati ilustru, totulu este pregatitu;
 Iar' noi ve'nnotimu plecarea, repetindu: „bine-ati venitu!“

IX.

Ceriulu se vi dea putere se 'nfloritú limb'a romana;
 S'o lasámu de mostenire la ai nostri iubiti fii,
 Si la care se se 'nhine cei cu inim'a pagana,
 Ce-ar dorí ca se ne véda stersi din cartea celoru víi.

Repetu dara cu poporulu ce aici s'a intrunitu:
 „Se traiti barbati ilustru, Urra! bine ati venitu!“

Z. Antinescu.

*) Fluviu in Macedonia.

*Dupa d. Urechia, d. Cipariu rost
cuventulu urmatoru:*

„Domnilor! Societatea literaria, fundata din liberalitatea unui guvern romanu patriotic, de asta-di si-incepe lucrarile sale. Prim'a Augustu 1867 va face, asiá credemu si sperámú, o epoca noua in viét'a culturii nationali romane, o epoca ilustra si de memoria indelebila pentru intréga romanimea.

Ea are o misiune inalta, si unu scopu atatu de sacru, catu nu potu crede, domnii mei, cá mai póte fi vr'unu Romanu, unu adeveratu, care se nu-i recunóscá acésta misiune importanta, si se nu-i ureze cele mai salutare rezultate pentru intréga romanimea.

Ea nu are misiune si scopuri politice. Fundatorii ei, membrii ei si toti fautorii ei potu se ne suspectati de inimicii natiunii romane, ca totu deun'a, cá avem tendintie subversive si ostili altoru natiuni, intre cari si langa cari vietuim. Inse care luorare, fie catu de onesta, nu si-a avutu inimicii sei? Si candu a fostu vr'o data Romanulu aপরত de suspitiuni malevole?

De aceea neci noi, nici urmatorii nostri nu ne vom retrage de la lucrarile salutare natiunii nóstre, numai de fat'a suspitiunilor nemeritate, caror'a suntemu espusi.

Domnilor! Sentiulu natiunale s'a desceptatu in tóta romanimea. Natiunea romana a venitu la consciint'a pusetiunii, carea i se cuvine între natiunile Europei; ea va face toti pasii cuveniti pentru a ocupá acésta pusetiune cu demnitate.

Natiunea romana de aici nainte va fi in solidaritate pentru corpulu intregu si nu vor mai fi partide meschine, („ur'a!" indelungate) cari se ne desunéscá de la unulu si acel'a-si scopu.

Pana aci patri'a romana, limb'a si natiunalitatea ni-a fostu calcata de Huni, Slavi, Turci si altii. Amu inceputu a ni liberá patri'a, am inceputu a ni liberá limb'a. Am inceputu, domnilor, abia am inceputu, dara nu am terminatu remane, ca se continuámú si se terminámú.

Barbatii de statu ai Romanilor vor ingrigi pentru eliberarea perfecta a patriei romane. Sum de convingere, cá ei si-vor implini cu esacitate inalta loru misiune, — si patri'a romana in urma va deveni libera. (Ura!)

Pentru eliberarea limbei nationali va ingrigi, mai cu distinctiune, între altele chiaru acésta societate literaria. — Ea va ingrigi, ca limb'a romana se scape de totu de jugulu despotismului, sub care de seculi a gemutu. — Ea va ingrigi pentru conservarea unitatii limbei romanesci in tóte provinciile locuite de Romani. — Ea-i va redá form'a curatu natiunala romana, pentru ca se figureze cu tóta demnitatea între si langa sororile ei de origine latina. — Ea va pune fundamentulu pentru o literatura adeveratu natiunala, corecta in spresiuni, corecta in forme, fara care nici o literatura nu póte meritá de a se chiamá literatura.

Celu a totu potinte, care ne-a lasatu se perimu in furtunile secliloru trecuti, si carele si-a intorsu indurarea sa si catra nepotii Romei vechie, credemu si sperámú, cá ne va intinde sant'a mana si ne va binecuvéntá lucrarile nóstre pentru cá sunt curate, pie si devotate unei cauze sacre, ca insasi religiunea, carea datorimu santulu seu nume. (Ura! si a-plause indelungate.) (Rom.)

Romania.

Asta data avemú dóce sciri mai de insemnătate. Un'a e cá Montefiori unu ovreu betranu cam de 85 de ani, cunoscutu pentru avut'a si filantropia sa, a plecatu prin Viena in dilele trecute catra Bucuresti, insocit de o mare suita, in carea pre langa servitorii si preotii acestui domnu de ovreu, se mai aflau si nisece oficiiri francesci si angli.

Se dice in foile nemitoru cá acesti oficiiri fura dati numitului ovreu de catra guvernele respective, ceea ce nu ni o scimu splicá. Scopulu caletoriei betranului e ca in capital'a Romaniei se pledeze pentru imbunetatearea sortii coreligionarilor sei, adeca a ovreilor. Nesmintitu cá daca Montefiori pre langa sentiemintele pentru coreligionarii sei nu se va desbracá neci de filantropia, atunci elu va retorná fora a isprav' ceva, cáci pre candu sentiemintele religiose lu vor indemná se pledeze pentru ovrei, pre atunci filantropia lu va retiené de a face acestu pasiu. Asié e, pentru cá filantropulu nu póte remané nepetrusnu la inima de sórtea trista la care ajunsera locuitorii orasielor din Romania,

comerciu sel. Montefiori ca filantropu nu va poté pledá ca societatea romana se priméscá pre toti vagabundii ce-i gonescu alte tieri, si pre cari autoritatile romane dupa tóte formele legii ii gasescu demni de escortatu. Montefiori nu va poté pledá neci pentru acelu soiu de ómenicari speculéza cu tienerea de bordele pentru desfrenari, de cari numai in Galati energeticu prefectu Lupascu aflá o multime, si cine scie cate s'ar aflá in tiér'a intréga daca toti prefectii ar desvoltá asemene energia. Si de unde se li se dee acum ovreilor drepturi de cetatiani romani, pre candu ei se ferescu de societatea romana, se deselinescu de catra romani prin mancarea loru, prin beutur'a loru, prin portulu loru, prin limb'a loru, prin conceptele loru despre viét'a sociala, despre morala sel. Ei nu s'au romanitu inca defelu, deci cu ce titlu potu pretinde a fi dechiarati de romani? unde sunt sacrificiele loru pentru patri'a si natiunalitatea romana? ce titlu de dreptu au la pretensiunea loru? In Ungaria ovrei se magiariséza pre capete, rabinii loru, soolile loru si foile loru periodice, redigeate de ovrei in limb'a magiara si cetite de ovrei, propaga magiarisarea loru in Ungaria, éra in sinagogele loru cante magiarsce, si salmii lui Davidu totu pe magiara, predice sunt magiare, si barierele ce-i despartu de societatea crestina se derima, cáci ei vorbescu magiarsce, schimba-si numele pre magiara. Totusi des' in Ungaria ovrei sunt atatu de magiarisati, magiarii inse n'au aflu inca cu cale in privint'a emanciparii ovreesi a trece de la promisiune la realisare. Acum Montefiori confrunte pe ovrei din Ungaria cu cei din Romania, si apoi judece insusi daca cesti din urma merita ce pretindu. Dar se nu pérda din vedere cá saltus non datur, cu atata mai putienu cutare guvernú póte face veri unu saltu, daca nu voiesce restornarea societatei. Romanii si-stiméza natiunalitatea mai multu de catu magiarii, mai multu de catu s'o arunce fora socotéla, s'o daruésca sicelora cari nu si-au castigatu merite pentru ea. Magiarii au tocm'a alte idei despre natiunalitate, catu e teritoriulu pre care au umblatu ei óre candu fie ca invingatori fie ca batuti, ei dieu cá se tiene de coron'a lui Stefanu, si pre cine potu pune man'a pre acestu teritoriu, l'inroleza la natiunea genetica ori politica magiara, astfelu catu romanului abie i ajunge o gura si dóce mani a se scuturá d'asta natiunalitate. Si totusi in cestiunea ovreilor magiarii sunt scrupolosi. In Romania — a disu d. Urechia — tíera si poporu, poporu si natiune, sunt sinonime.

A dou'a scire e cá foile din Romania ni marturisescu cá ministeriulu si-a datu demisiunea, despre ce am pomenitu in nrii tr. in urmarea unui telegramu. In diu'a lui Napoleone, poporul de Bucuresti a facutu ovatiuni agintelui francoese, i-a predatu una adresa, de acolo s'a dusu la presiedintele cabinetulu d. Cretulescu si la d. I. Brateanu rogandu-i a remané in posturile de ministri. Domnitoriulu n'a primitu inca demisiunea ministrilor. In tíera inca se facu parte petitiuni catra M. S. Domnulu, parte adrese catra ministri pentru a remané in posturi.

Ce l'a indemnatu pe ministeriu se-si dee demisiunea, nu scimu. Dar din manifestatiunile publice de pana acum se vede cá asta demisiune ar provocá displacere in multe spirete din tíera. Catra acést'a se mai audage cá demisiunarea si-ar avé dóce consecintie daunóse un'a pentru cestiunea ovreesca si alt'a pentru demnitatea guvernului romanu.

Scimu adeca cumca foile straine delungu timpu incéca a demustrá cá cabinetulu romanu si-a datu demisiunea in urmarea remonstratiunilor agintiloru straini, si cá aceste remonstratiuni s'au facutu in caus'a ovreesca contra produrei dlui I. Brateanu.

Deoi de se va primí acum demisiunea lui Brateanu, strainii vor crede cá in adeveru agintii loru au invinsu, si acést'a ar fi spre daun'a autoritatei guvernului romanu.

Ovrei din a loru parte ar tiené demisiunarea lui Brateanu de o descuviintiare a produrei lui. Acést'a pentru ei ar fi incuragiare, si nu cá ar paresi Romania, ci ar plecá acolo si aceia cari in dilele din urma vediendu procedur'a guvernului renunciasera la planulu de caletoria.

Aceste dóce consecintie ar trebui se convinga si pre d. Brateanu si pre inimicii lui politici, cumca asta data si între cercustantiele actuale demisiunarea este daunósa pentru cestiuni mari, caror'a trebescu supuse cele mici.

Politica pretinde une ori abnegatiune si de la persóna si de la partita. Asié sunt mointele presinti.

VARIETATI.

— *Indreptatierea egala a mai facutu unu pasiu nainte*, dar se nu rataciti a crede cá acést'a s'ar fi intemplatu in tierile romanilor. O! nu, ci in ale slovenilor. Senatorii imp. sloveni au facutu si asternutu ministeriulu o promemoria „despre dorintiele poporului slovenu“ din Carniolia, Carintia si Istria. Acésta promemoria pledéza pentru largirea autonomiei provinciiloru si pentru introducerea limbei slovene la oficiolate si in sofle. Ministrulu conte Taaffe, pentru a multami acele pretensiuni natiunali, a datu unu cerculariu — precum spune fói'a oficiosa „Sch. C.“ — catra capii aceloru provincie, amintindu si renoindu o despusetiune de mai nante ca acele insinuate in limb'a slovena, in acést'a se fie indorsate in istanti'a prima. In comunicatiune cu poporul, la dorint'a partiloru se se foloséscá de limb'a slovena. Oficiolatele se fie compuse ca se póta corespunde acestei despusetiuni. Se acépta ca si ministrulu de justitia si cultu se emita unu cerculariu casí colegulu seu de la interne. — Cetitorii nostri si-aducu a minte cá in acésta fói'a s'a radiecatu o voce care indemná pe senatorii imp. romani din Bucovina a face si ei in privint'a pretensiuniloru natiunali precum facu colegii loru de natiunalitate slovena. Acestu indemnú n'a remasu desconsideratu, dar tréb'a n'a inaintatu departe. Tragemu inse sperantia cá bunulu Ddieu reinsanetosandu pe Nestorele ostasiloru pentru natiunalitatea romana in acele parti si aducendu-lu a-si reocupá postulu seu in senatu, afacerea delocu va luá unu cursu mai rapede.

— *Conflictu între ministeriulu de Viena si celu de Buda-Pesta.* „Grazer Tagespost“ are cunoscentia despre existint'a unui conflictu între cele dóce ministere ale imperatiei austriace. Obieptulu conflictului inca e de interesu. E vorba despre nisece tunuri, si mai multe mii de pusce de pre modelulu prusescu, pentru cari Serbia a datu comisiune in cateva fabrice din Germania de langa Renu. Aceste arme Serbia voiá se le tréca (parte le-a si trecut) crucisii prin Austria pe Dunare la Belgradu in capital'a serbesca. Paz'a finantiloru a prinsu de veste despre aceste arme, si oprí unu transportu la Semlin pana a nu trece de pe teritoriulu austriacu. Despre acést'a finantii dederá de scire la Viena, de unde ministeriulu li respunse se lasc armele se tréca. Ministeriulu de Viena a socotitu in modu practicú cá daca elu nu permite Serbiei a-si trece armele pre aci, Serbia totusi va duce armele pre apa, incunjurandu diumetate de Europa, prin ce nu numai siesi si-face spese mai mari, dar causéza dauna si comunicatiunei austriace care primesce bani frumosi pentru acésta transportare. Ministrii unguresci privescu cestiunea cu totulu din altu puntu de vedere, ei credú cá prin acésta procedura inarméza pre unu inamicu periculosu, cu care curundu séu mai tardú, dar securu vor avé colisiunea cea mai neplacuta. Despre acést'a decursera desclinite debateri între Pest'a si Viena; in privint'a unui nou transportu de 10.000 de pusce; confiscate mai de curundu. Ministrii ung. dechiará cá nu vor poté primí respunsabilitate in fat'a dietei pentru trecerea armelor (ei n'au invetiatu de la 1848) éra ministrii de Viena li opunu cá Serbia a instradatu transportulu „via Austria“ in ministeriulu imp. de externe, prin urmare confiscarea ar fi nelegalitate.

— *Critica supra activitatii senatului imperiale.* Primariulu Orasiului Linz, Dr. Wiser, provocá pe orasiinii sei se dee cina in onórea dilei natale a Maj. Sale; cin'a fu ceretata de vr'o 80 persóna si prin toastulu adusu de numitului primariu primí colóre curatu politica. Dr. Wiser in toastulu seu urá mai antaiú viét'a „imperatului constitutiunali“ — asiá numescu ei pe Maj. Sa — si dupa ace'a vorbi despre activitatea sen. imp. precum estragemu: „Mi zacu multe pe inima, si mai antaiú de tóte, intemplamintele cele mai prospete din sen. imperiale. Cunoscu bine greutatea a representá poporul; nu vreu se criticu, ci se aretu nisece ingrigiri ce me impresóra. M'a atinsu neplacutu aducendu-se impacarea cu Ungaria, a regelui cu poporul, ca faptu complinitu caruia trebuia noi se ne inchinámú. Supra faptulu stá totdeuna dreptulu. Aotulu ce

s'a facutu in Ungaria între rege si poporu este actu dreptu, si aci zace indreptatierea lui la durabilitate. Cu dreptu cuventu cauta parti'a datóre de tonu in sen. imp. se-si asecure majoritate. Necesitatea demanda ca ministeriulu séu partitele se-si asecure majoritatea pentru esecutarea planuriloru spre fericirea tierii. A formá majoritate arteficiosa este a zidi fara lutu, si numai acést'a da petriloru taria. Dara tocmá acésta potere lipsesce, uitandu a face o programa ce ar servi tuturor'a de puntu atragatoriu, si totasi de mare sminta este cá conducatorii partitei datóre de tonu nu s'au decisu a intrá in actiune, primindu asupr'a-si ustanele regimului. Daca suntemu convinsi cum se póte ajunge bunulu tierii, avemú detorintia a intrá in actiune, candu se dá ocaziunea. Aceste intre-lasari au urmari amare, suntú greu de reparatu, dara se tienu de detorint'a santa a partitei. Prin acéste s'au slabitú solidaritatea, incredere si resolutiunea actiunii. Senatu imperiale ar trebui se previna in acésta intentiune a activitatii ministeriului si a conlucrarii sale in desvoltarea constitutiunii. Den acestu modu de a formá majoritate se splicá cá legea pentru asociatiuni se primí cu putiene *modificatiuni*, cá concordatulu fu atacatu in modu separatú, fiindu propunerea lui Mühlfeld paralisata prin alui Herbst. Se privimu bas'a si principiile concordatului si neconvenirea lui cu statulu catolicu-crestinu. Drepturile *inalienabile ale coróniei* si poporului sunt cumplitu atacate prin concordatu; pentru existint'a lui *nu existe* neci tratatu, neci lege. Cu legile Ungariei si cu relatiunile legale ale tieriloru *cislaitane* stá concordatulu in contradicere. Desbinarea partiteloru impedecá activitatea energiosa pentru zidirea edificiului constitutiunali. Pusetiunea pressei, egalitatea stricta nainte legii, autonomia tieriloru si a comunelor s.a. remasera de totu uitate. Nu s'a lucratu destulu pentru castigarea fractiunii poloniloru in partea liberaliloru, dreptiunea seperatistica a slaviloru nu s'a luatu in consideratiune. Noi traimu cu ei intr'unu statu, ei contribuescu casí noi sange si avere pentru imperiu, — trebuie deci se ne impacámú cu densii. Acestea *sunt ingrigirile* mele, cetatiani mei, si desi ele sunt mari, nu desperu, ci presupunu cá activitatea senatului va contribui pentru imbunetatearea imperiului dara neci noi n'avemu se siedemu cu manile in sinu. Primiti acéstea, cetatieni mei, in intiele-sulu cá numai acel'a este sinceru *amicului seu*, care lu face atentu la smintele si intrelasirile lui.“

— *Adunarea generale a autoriloru Romanii.* Cetimu in diariulu „Natiunea romana“ urmatórele: Avendu in vedere total'a decadentia a literaturii Romane, si putin'a incuragiare ce s'a datu autoriloru Romanii pana acum, comitatulu subsemnatu are onóre de a aduce la cunoscentia tutoru DD-loru autori din tóte partile Romanismului, cari au produsu vr'o opera pe camp'a literaturii Romane, cá s'a proiectatu convocarea unei adunari generale, la care vor luá parte numai acei cari s'au distinsu in viét'a loru prin publicare de opere Romane de ori-ce specie. Acésta adunare, insusindu cea mai mare importantia din tóte punctele de vedere, noi invitámú pre toti DD. autori Romani de a binevoi ca pana la 15 aug., anulú curente, se trimita la Redactiunea diariului „Natiunea,“ in Bucuresti insemnari despre numele D. D-loru si alu opereloru pe cari le au publicatu, pentru ca astufelu comitetulu se póta decide si se anuncie pe toti DD. autori despre diu'a in care se va deschide acésta mare adunare, ce se proiectéza pentru prim'a óra in interesulu generale alu Romaniloru; la care va fi rogatu a participá si M. S. Domnitoriulu Romaniloru Carolu I. Totu odata rogámú cu insistintia pe tóte Redactiunile diariiloru din tóte partile Romanismului a reproduce acestu anunciu importantu, pentru a ajunge mai curundu la cunoscentia tutoru autoriloru.

Comitetulu provisoriu alu adunarei generale a autoriloru romani.

Viena, 22 augustu. *Burs'a* de sér'a de la 21 l. c. Imprumutele de statu cu 5%, 52.60, — 52.80. Obleg. desarcinarii de pamentu ung. 69.50, — 70.00; transilv. 63.75 64.25; Ban. tomes. 66.50, — 67.00; bucovin. 64.00, — 65.00; Galbenulu 5.96—5.97; Napoleondori 9.99—10.00; Imper. rusesci 10.22, 10.25; Argintulu 122.50—123.00.